

столюбиваго, състои въ добро-то мнѣніе, което имѣтъ челоуѣци-ти за насъ и за наше-то поведе-
ніе: напротивъ безчестіе-то състои въ лоше-то мнѣ-
ніе, което имѣтъ они за поведеніе-то ни и
за насъ. Но има истинно и лъжно безчестіе, и
истинна и лъжна честь. Сирѣчь кога добро-то
или зло-то, което за насъ говорятъ, е истина
добро, или истина зло; и кога сжженіе-то
на челоуѣци-ты, че сме створили това, е еднакво
истинно, тогава честь-та или безчестіе-то е еднак-
во истинно. Кога напротивъ ны хвалятъ, или ны
осжждаватъ, безъ да сме достойни за хвалѣ или за
осжженіе; тогава ни ся отдава лъжна честь, или
лъжно безчестіе, което нито ны почита дѣйстви-
телно, нито ны безчести.

И така пръво различіе между честолюбивый и
гърделивый състои въ това, че пръвый заяга да
добые добро-то мнѣніе отъ челоуѣци-ты съ истинно-
добры свойства и дѣла, а вторый гяда да го грабне
какъ да е, было праведно, было неправедно. Често-
любивый ся стреми единственно къмъ истиннѣтъ
честь, или подобръ да речемъ, къмъ единствено-то
добро, отъ което честь-та истичя, и обычалъ бы това
добро, и стремился бы къмъ него и тогава, когато не
быхъ го хвалили и почитали другы-ти. Гърделивый
напротивъ иска само да го хвалятъ и да го почитатъ,
безъ да го е грыжя достоинъ ли е той за това, или
не е. Слѣдователно пръвый никога не ще направи